

Brumen od Sv. Križa pri Ljutomeru. Igra je že pri prvi predstavi vzbudila veliko pozornost. Po vsebini tudi spada v postni čas, saj predstavlja kesanje in pokoro nad grehom. Vse okoličane, zlasti pa Križovčane, odkoder je doma avtor, vabimo, da pridejo tega dne v Ljutomer in si ogledajo »Osojskega muteca«. Na bode Vam žal!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi na velikonočni pondeljek vojno dramo v petih dejanjih »Živ pokopanc«.

Leskovec. Oznanjenje Marijino! Ta praznik smo letos popolnoma posvetili Mariji. Zarano so imele matere svoj nauk, pri poznem opraviču pa dekleta. Popoldne je bilo na novo sprejetih v Marijino družbo nad 60 deklet. Marijina proslava se je končala popoldne po večernicah v šoli s prelepo duhovno igro »Theophilus«. V

dobro uspeli igri smo gledali ponazorjeno moč in veličino Matere božje, ki se tudi za največjega grešnika poteguje, ako se le skesano k njej zateče, kakor Theophilus. Marija, Mati čudovita, čuvaj našo mladino pogube! Želimo, da bi se ta prelepa igra ponovila!

Šmarje pri Jelšah. Naš Katoliški dom se ni sprejel med svoje stene toliko občinstva in tuči ne igralcev, odkar stoji, kakor na Marijin praznik, ko so naši poštvovalni člani in članice spravili na oder res lepi Meškov »Pasijon, Kristusovo trpljenje«. Prav je prerokoval »Slovenski gospodar«, da je Meškov »Pasijon« res naš in da ne bodo mogli iti naši odri mimo nje. Pri nas je žel v vsakem oziru naravnost velikanski uspeh. Za cvetno nedeljo 5. aprila, ko ponovimo »Kristusovo trpljenje«, se nam obeta zopet velik obisk. Vabimo vse naše prijatelje od blizu in daleč!

kopali daleč na okoli znanega viničarja Franca Ahman, ki je bil skoraj pol stoletja kot vinčar pri istem gospodarju.

Sv. Urban pri Ptujju. Zalostno vest so nam sporočili iz ptujske bolnice, da je 12. marca umrla Marija Preložnik, ki je več let bolehalo ter iskala v bolnici ozdravljenje. Mesto zdravja pa je prišla smrt. Pogreba, ki se je vršil dne 14. marca v Ptujju na mestno pokopališče, sta se udeležila tudi dva brata orožnika Vinko in Franc Preložnik, ki sta sedaj v patroljni šoli v Ljubljani. Rajna naj počiva v miru, preostalim naše sožalje!

Ljutomer. Umrla je v Ljutomeru Skuhalova Johana, kakor so jo običajno imenovali, sicer se je pa pisala Šumenjak. Bila je gospodinja znanega ljutomerskega pesnika Petra Skuhala. Doživela je veliko starost 84 let. Njeno posestvo, nekdanja last Petra Skuhala, je že lansko leto kupil g. Zacherl. Skuhalovi Johani pa daj Bog večni mir!

Veržej. V nedeljo, 29. marca, je umrl Peter Strajnsak, posestnik, po dovršenem 77. letu. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«, vrl krščanski mož, ki je svoje otroke vzgojil v strogo krščanskem duhu. Naj počiva v miru! Ženi vdovi in dvema sinoma naše sožalje!

Zusem pri Celju. Dne 23. marca je umrl na Zusmu 85 letni Jožef Petrinač. Bil je dober oče, skrben in miren gospodar. Splošno je bil priljubljen pri vseh. Vedel je dosti povedati od nekdanjega gradu »Tinje« in pokopališča iz rimskih časov. Izkopal je tudi neke kamenite plošče z napisi iz rimskih časov, katere je pozneje poslal v muzej. Bil je tudi naročnik »Slov. Gospodarja« do lanskega leta. Kako priljubljen je bil pri ljudeh, je pokazal njegov pogreb. Vsi, ki so ga poznali, ga bodo ohranili v trajnem spominu. Naj mu bo zemljica lahka! Ostali rodbini izrekamo najgloblje sožalje!

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Odprta noč in dan so groba vrata.

Razbor pri Slovenjgradu. Dne 23. marca smo spremljali k večnemu počitku prevžitkarja Sovine Jakoba, s katerim smo izgubili iz naših vrst res vzor moža, pravega poštenjaka, ki je bil pravi značaj in tip pristnega slovenskega kmeta, kateremu je ljubi Bog naklonil 84 let bivanja v tej solzni dolini. Pokojni je bil odličan gospodar ter je tudi dolga leta sodeloval v raznih odborih kot značajan odbornik ter je bil dolga leta župan bivše občine Razbor pri Slov. Gradu. Upamo in iskreno želimo, da bi mu Najvišji podelil na onem svetu najlepše plačilo za njegovo pravičnost in njegova dobra dela. Svoje posestvo je že pred nekaj leti izročil svojemu sinu, ki je po vzgledu svojega očeta ravno tako napreden in značajan gospodar in zelo skrben družinski oče.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Umrl je 16. III. Marko Kropej, prevžitkar, po domače Kugler, v 72. letu svoje starosti, pokopan pa je na praznik sv. Jožefa ob ogromni udeležbi ljudstva. Bil je značajan mož, v čigar hišo prihaja naš »Slovenski gospodar« že 42 let. Bil je izvrsten

tesarski mojster, 11 let je bil župan tukajšnje občine in to od leta 1912 do 1923. 6 let načelnik šole, 30 let odbornik tukajšnje Hranilnice in posojilnice, tudi je bil odbornik živinorejske zadruga. Nakopal si je bolezen, srčno vodeniko, ki ga je priklenila na bolniško posteljo in prerano spravila v grob. Njegovega pogreba se je udeležila mnogobrojna množica. Poslovilne besede mu je govoril g. župnik v cerkvi s prižnice. Vsemogočni daj njegovi duši večni pokoj! Ženi vdovi, sinu, hčerki pa naše prav iskreno sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. V najlepši moški dobi 42 let je umrl kmet Alojzij Jamernik iz Počenika. Rajni je bil zvest naročnik našega »Slovenskega gospodarja« ter vzgleden gospodar. Zapušča ženo in pet nedoraslih otrok. Blagopokojnemu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. Smrt nam je zadnji čas pobrala nekaj odličnih mož. Pred pol letom smo izgubili odličnega in uglednega gospodarja Gabrijela Molnar, te dni pa smo po-

nelika II. in njegovo mater izven varnostnege območja Francije in da bi bila koj pri roki, če bi nastopila prilika, da bi se moral odreči abesinski kroni sedajni vladar Haile Selassie.

Menelik II. in njegova mati dobivata iz posebnega fonda francoske Somalije pokojnino, s katero se preživljata.

Spomenik leta 1895 padlim Italijanom.

Zadnje dni so se vršili med Italijani in Abesinci srditi boji na severu med 3400 m visokim hribom Amba Aladži in Ašangi jezerom. Na gori Amba Aladži je padel 7. dec. 1895 italijanski major Toselli s svojim bataljonom. Italijanske čete

pustil tod toliko tega, kar je drlo z njim, da je bila več kakor polovica lesa pokopana pod zemljo.

Ves iz sebe je dolgo strmel v to razdejanje. Potem je počenil na hlod in si z rokami podprl glavo.

Kaj zdaj?

Do Novega leta ne zmore denarja za les. Če pa ne bo plačal, ga bodo kmetje tožili. Potem bo moral priznati, da nima denarja. In nihče mu ne bo verjel... Izpričati bo moral, kam je del izkupiček za Dvornikovo — in nič drugega mu ne bo ostalo: izdati bo moral skrivnost in osramotiti očeta in vso rodovino... Ali tega ne bo! Nikoli ne bo! Ne, ne! — Toda kaj, če ne bo povedal resnice? Rekli bodo, da skriva denar, in obsodili ga bodo kot goljufa in vtaknili v ječo.

»O Bog, moj Bog! Kako moreš ubogega človeka tako zapustiti?«

Tedaj mu je šinila glava pokonci. Saj še ima denar. Pri Blazinovih ga ima, nekaj bo še za les tudi dobil; vse skup bo več ko dovolj, da poplača kmete v Rovtah. Če bo od Blazinovih le dobil! Zdaj, ko jih je nesreča obiskala! Pa ne more drugače... Kaj bo to spet marnjev! Res je strašno in ne bi tega nikoli storil, čeprav so mu toliko hudega prizadeli; saj ve, da se je tudi tista pustna norčija v Blazinovih glavah spočela... Zaškripal je z zobmi...

Ne, iz jeze, iz sovraštva, zavoljo maščevanja ne dela tega, ampak ker mora, ker drugače ne more... Vsak je sebi najbližji. Pri Blazinovih je v nevarnosti dom, pri njem pa zadnji košček časti, da ga reši in da ne zajde v ječo. Zato mora, mora tirjati Blazinove.

Da bi se otresel težkih misli, je poizkusil delati. Toda danes mu ni šlo od rok in zato se je kmalu vrnil s pobešeno glavo domov.

Že drugi dan se je oglasil pri Blazinovih in povedal, da ga je sila nagnala in da je prišel po denar. Najprej so ga gledali, potem pa so jeli vpiti in kričati in le malo je manjkalo, da ženske niso skočile vanj.

»Bodite pametni, ne more biti drugače,« je dejal mirno; »ako mi v štirih tednih vrnete, vam pustim obresti za zadnji dve leti.«

»Kaj boš puščal, ti salamenski skopuh!« je hreščala stara Blazinovka in ga s strupenimi očmi prebadala. »Ničesar ne plačamo, najmanj zdaj, ko nas je zadela taka nesreča.«

»Tudi mene je,« je odvrnil.

»Seveda! Tistih nekoliko dreves še besede ni vredno!« se je penila. »Naj bi te le bilo zadelo! Podgane pa miši naj ti požrejo tvoje jurije in tati naj jih dobijo!«

»Ali mi torej nočete vrniti?« jo je prekinil.

Kamnica. V nedeljo 5. aprila bo po rani sv. maši v cerkveni dvorani političen shod, na katerem govori g. Franjo Žebot in Šerbinek.

Troblje pri Slovenjgradcu. Od pamtiveka ne pomnimo, da bi bil iz tukajšnjega kraja kak dopis v »Slovenskem gospodarju«, kakor da bi bili vsi analfabeti, ali pa se bi bali uredniškega koša, ki je baže zelo velik. Pri porokah nismo najzadnji, imeli smo kar dve v tem predpustu. Pri nas prideta na 10 hišnih številk kar dve gostilni. Občinski urad imamo prav blizu, komaj dve uri oddaljen. Po čigavi zaslugi, si lahko mislimo.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Lep jubilej 50letnice rojstva je obhajal v četrtek tukajšnji veleposesnik g. Ilešič Franc v ljubečem krogu vse številne družine in vabljenih najožjih prijateljev. Castitamo!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Gospodarska slika nas »stiska« vedno bolj. Vina dobrega polne kleti, kupca pa od nikoder, pač pa vidimo zelo pogosto finančno kontrolo z gotovimi zapisniki. Kljub temu ne obupujemo, ampak se bistrimo za prihodnost. Prosvetno društvo pridno prireja podučne sestanke in je s čisto novimi močmi priredilo dne 12. marca prav lepo gledališko predstavo s podučnim predavanjem. — Isti dan je bil občni zbor novoustanovljene sadjarske podružnice. Vodstvo podružnice so dobili v roke moške, ki so najboljši porok, da bo podružnica v resnici uspevala v korist cele župnije. Tako pri prosvetnem društvu, kakor pri novoustanovljeni podružnici se je čutila skrivna sila, ki bi rada ovirala delo z osebnostmi, a je povsod zmagala misel na splošno korist nad osebnimi zadevami.

Ptujska gora. Proslava materinskega dneva. Ptujski gori, znameniti romarski božji poti, je prinesel 25. marec veliko veselje. Predpoldne ob pol 9. uri je bil med sv. mašo slovesen sprejem otrok v Marijin vrtec s skupnim sv. obhajilom. Sprejetih je bilo do 80 otrok. Ganljiv je bil prizor, ko so otroci, okinčani s cvetjem in svetinjicami, klečali pred čudodelnim kipom Matere božje črnogorske ter Marijo izvolili za svojo mater. Popoldne pa je Marijin vrtec priredil v

tukajšnji osnovni šoli akademijo z zelo peštrim programom kot proslavo materinskega dneva. Obisk je bil nepričakovano velik; dvorana je bila dobesedno nabito polna. Petje, deklamacije in dve igrici so izzvali od prisotnega občinstva ne samo buren aplavz, temveč tudi solze, tako da so celo možje držali kar robce na oči. Prav posebno globok vtis sta napravili na občinstvo zadnji točki: deklamacija »Rajni materi« in igrica »Močna mati«. Odmore so izpopolnjevali domači godci.

Prihova. Tukajšnja hranilnica in posojilnica je imela 25. marca svoj občni zbor. Bilanca kaže, da je posojilnica v težkem položaju. To je plod dela bivše samostojne kmetijske demokratične stranke v preteklih letih. JNS režim ni nič storil, da bi zajezil razvoj gospodarske in finančne krize, marveč je rano preganjal tiste, ki so bili drugega mišljenja. Sedaj si moramo sami pomagati, kolikor vemo in znamo. V naše može pa imamo popolno zaupanje. Našo posojilnico in hranilnico bodo vodili naslednji: načelnik je zopet g. Janez Ozimič, odborniki pa: Skrbinšek Franjo, ki je ob enem tajnik, Pučnik Albin, Mlakar Ivan in Kocjančič Anton, župnik. Nadzorstvo pa vodi zopet Jesenek Jožef. Bog daj v prihodnjem letu boljše uspehe!

Prihova. Najboljše moči na naši šoli so odšle drugam. Gdč. upraviteljica Lucija Bajčeva je odšla 2. marca v Ljubno v Savinjski dolini. Imela je posebno veselje za prireditve iger, bodisi s šolskim otroci, bodisi z odraslimi. V tem oziru jo bomo močno pogrešali. Nadomestil bi jo bil g. učitelj štefančič, ki je bil od banovine tu nastavljen kot dnevničar, v jeseni lanskega leta s 1. novembrom. Lepo je deloval v šoli in izven šole. Pri prosvetnem društvu je poučeval petje in imel že dobro izvežban pevski zbor, ki je veliko obetal. Tudi igro je že priredil za prosvetno društvo. Pa tudi ta je moral iti od nas in sicer v Prekmurje. Oženjen je, ima eno ljubko hčerko Danico, bolešno gospo, ki je od žalosti obolela. Poslal je gospo k njenim staršem na Skomarje in sam odšel.

Sv. Jernej pri Ločah. Kakor povsod, tako tudi pri nas naši zavedni možje in fanti v velikem številu pristopajo v novo JRZ ter podpisujejo pristopnice. Živimo kakor prerajeni, ker je poplava novo ustvarjene stranke odnesla že skoro vse bivše JNSarje, ki so hoteli zrušiti

»klerikalno trdnjavo«. Kakor se sliši, dobimo spet nazaj svojo samostojno občino tako kakor je fara.

Slovenska Bistrica. Na cvetno nedeljo, popoldne po večernicah, bo v dvorani hotela Beograd skioptično predavanje o lanskem evharističnem kongresu. Predaval bo g. profesor Klasinc iz Maribora.

Središče ob Dravi. Na praznik Marijinega oznanenja je priredil Marijin vrtec ljubim mamicam krasno uspeli materinski dan. Ko bi videli, kako so bile naše manice vzradoščene nad ljubkim nastopom svojih otrok! Marsikatero oko je bilo solzno nad lepimi, prekrasnimi besedami g. kaplana. Obenem je bila ta prireditev zaključek duhovne obnove, ki se je vršila od 22. do 25. marca t. l. Uspeh iste je bil viden na Marijin praznik pri sv. maši, ko se je cela cerkev zgrnila k obhajilni mizi. Množice so šle, da prejmejo Kristusa Kralja. Tudi pridige so bile vsak dan dobro obiskane.

Štrigova pri Ljutomeru. Novak Ivan, po domače Pajtek, star 86 let, prevžitkar v Pajtekovem selu, je že večkrat v svoji duševni zmedenosti napovedal svoj naklep, da si bo življenje končal. Njegovi domači niso nikake važnosti polagali na to, kar naenkrat najdejo starega Pajteka, v soboto 21. marca popoldne, v domačem štednju obešenega. Drugi dan so ga po izvršeni komisiji brez cerkvenega obreda pokopali. — Na predpustno nedeljo umorjeni Pergar Karol se je odpravil v Štrigovo k pozni sv. maši, ni pa šel v cerkev, marveč se je zuna cerkve razgovarjal s svojimi tovariši, kdaj in kje se bodo v noči zbrali; po noči pa je bil ubit. Stari Pajtek je bil duševno zanemarjen, ni maral ne za cerkev, ne za sv. spoved in je takisto žalostno končal. Zelo svarilni primeri za naše ljudstvo! — Naš organist nas zapušča. Že pred novim letom je dobil novo službo v Varaždinu, katere še do danes zbog posebnih zadržkov ni nastopil. Službo organista je pri nas vršil čez 15 let; vodi je več cerkvenih društev ter zasluži kot javen delavec na kulturno-prosvetnem polju javno priznanje in zahvalo. — Nabiralna akcija za nove zvonove za cerkev na Razkrižju je s polnim uspehom končana. Sedaj čakamo na sprejem in blagoslovitev novih zvonov, ki se bo izvršilo ob ugodnem vremenu na velikonočni ponedeljek. Posvetitev bo

»Ne — in če se na glavo postaviš, tudi ne! Rajši zažgem hišo in hlev in vodo spustim po poiju. Zlodej naj te —«

Preklela ga je, da ga je postalo strah. Ni rekel ne besede in je odšel. Za njim se je razlegel peklenški krohot.

Doma je Tevž še enkrat vse preudaril; toda nobene druge poti ni našel. Ko zlepa ni šlo, je moralo iti zgrda. Oklevati ni smel več niti en dan; kajti zadolžnica je velela, da je treba posojilo tri mesece prej odpovedati. Ako je hotel do Novega leta dobiti denar, ni smel več odlašati.

Zaradi tega je šel naslednje dni na sodišče in teden navrh so dobili Blazinovi sodnijsko terjatev. Ti so že mislili, da so Tevža zastrašili in da si ne bo več upal nad nje zaradi denarja. Ko pa so videli, da mu je resnica, so nagnali tak vrišč, da je odmevalo po vsej fari.

Vse je obsojalo Tevža. Čeprav Blazinovi niso bili v časteh pri faranih, so se po zadnji nesreči vendar vsem smilili, medtem ko je Tevžu vsakdo privoščil škodo, ki mu jo je neurje napravilo. Vnebovpioč greh se jim je zdel, kar je počel Tevž. Kjer se je prikazal, so ga od vse povsod zmerjali: »Skopuh! Oderuh!« ... Toda Blazinovi so le prekmalu spoznali, da ljudem ni toliko zanje, temveč zato, da se nad Tevžem znesejo; kajti ko so iskali posojila,

da bi mogli Tevžu vrniti, ga niso dobili nikjer; zgodilo se je celo, da so se jeli tudi drugi upniki oglašati. Stara Blazinovka se je od jeze penila.

V tistem času je srečala Blazinova Liza Zvonikovo Marto na samem. Ko sta se pozdravili in je hotela ta iti naprej, jo je Liza strupeno obreknila:

»Ti, čuj! Povej svojemu oderuhu, da ga lepo pozdravim in mu želim, naj mu denar iz nosa in ušes vzraste!«

»Koga imaš v mislih?« je zardela Zvonikova.

»Koga drugega kakor tvojega ljubčka seveda, lepega Tevža, ženina tvojega, ki se ga bodo od same lakomnosti garje lotile.«

»Jaz nimam ženina.«

»Seveda ga nimaš več, haha, ker te je pustil. Prav ti je, prav, že prav! Take prevzetne goske obtičijo vedno v najhujšem blatu.«

»Kaj mi hočeš? Pusti me!«

»Nič ti nočem, le resnico ti hočem enkrat v obraz povedati. Misli si, kaka sreča, če se obesiš na Dvornika. Izbrala si si pa najhujšega stiskača in falota ...«

»Falot ni!«

»A tako? Ti še držiš z oderuhom!«

»Ne držim. Mene ne briga nič.«

(Dalje sledi.)

so se sedaj po predoru abesinske fronte na severu polastile omenjene gore. V neprestanem delu po dnevu in po noči so Italijani zgradili v 14 dneh 10 km dolgo in 6 m široko cesto na vrh Amba Aladži, kamor so postavili spomenik leta 1895 padlim. Spomenik tvori kameniti stožec z dopravnim kipom Mussolinija in s spominsko ploščo, na kateri je opisana junaška smrt maršalja Toselli.

OGLASI
v »Slov. gospodarju«
imajo
najboljši uspeh!